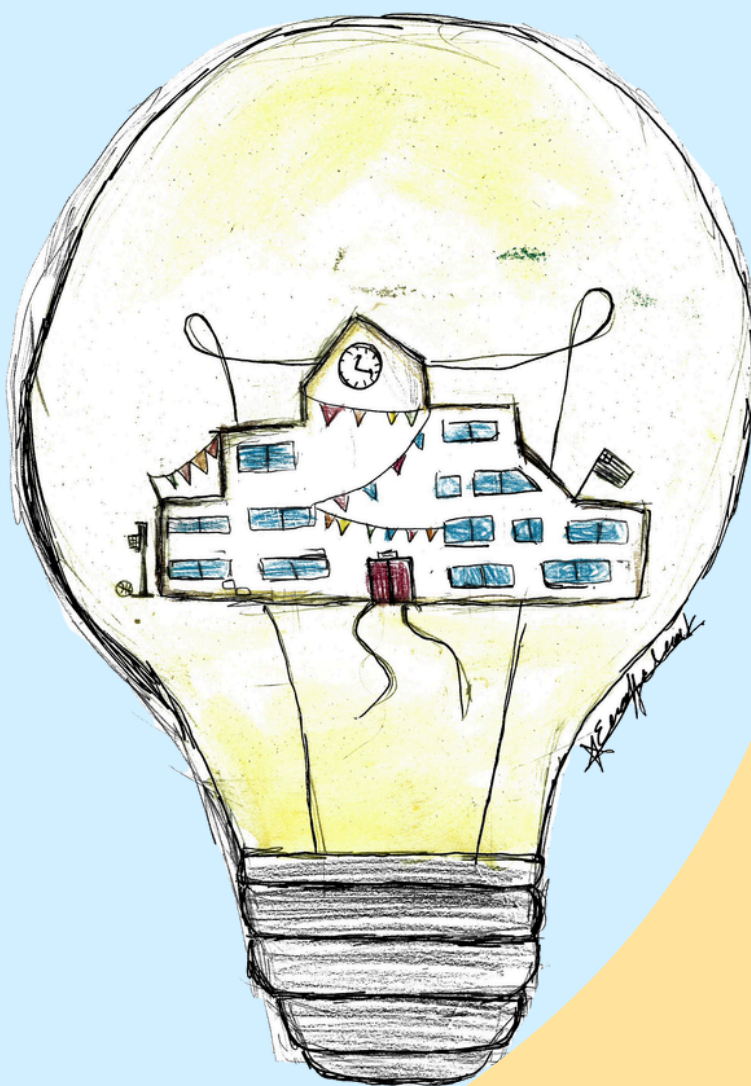

Πρώτο...σέλιδο

ΕΝΤΥΠΟ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2025 - 2026

Π ρ ώ τ ο ... σ έ λ ι δ ο

A1

Α. Αναγνωστάκη
Α. Αράπης
Ε. Γκερβέσι
Μ. Δαλακίδη
Κ. Δήμα
Μ. Ευαγγέλου
Μ. Ζαχαριουδάκης
Α. Ηλιοπούλου
Κ. Θεοτοκάς
Υ. Καρφοπούλου - Φράγκου
Ε. Κουβαρά
Σ. Κύρος
Ο. Κώστας
Σ. Λιούμη
Ε. Μιχαλιού
Π. Ναρινιάν
Κ. Πουρναράκης
Γ. Πυρομάλλης
Μ. Ρέππα
Ν. Σαζώνης - Ντεγιάννης
Ν. Σεραϊδάρη
Α. Τσιριμιάγκου
Φ. Φερούκου
Γ. Φωτεινός
Ι. Ψύλλα

A2

Γ. Αποστολίδης
Μ. Α. Γεωργουδάκης
Ι. Γιαντσίδη
Π. Γιαπιτζάκης
Π. Δάνδολος
Γ. Δημητρόπουλος
Α. Δούζας
Γ. Ζαρογιάννης
Μ. Καβαλλιεράτος
Δ. Καλλίκης
Γ. Καρναβάς
Γ. Κόκκορης
Λ. Κουφού
Μ. Μαριδάκης
Θ. Νιβολιανίτης
Α. Οικονόμου
Ο. Ορφανίδης
Φ. Otway - Μπακόλα
Π. Παπανικολάου
Μ. Παπαχειμώνας
Γ. Σκόρδιας
Ε. Σκουτέρη
Μ. Ταμπουρατζή
Κ. Τριανταφύλλου
Α. Φραγκιά

Σχεδιασμός εξωφύλλου:

Καίσαρη Πολυξένη

Σκίτσο εξωφύλλου: Κουβαρά Ε.

Διδάσκουσες Ν. Γλώσσας και Ν. Λογοτεχνίας:

Κουκλάδα Βιργινία
Σωτήρχου Κωνσταντίνα

Σχεδιασμός - επιμέλεια τεύχους:

Κουκλάδα Βιργινία

Έλεγχος τεύχους - διορθώσεις:

Μπισμπίκη Δήμητρα
Πανταζοπούλου Νατάσσα
Σωτήρχου Κωνσταντίνα

Ευχαριστούμε θερμά τις εκδόσεις Ψυχογιός και ιδιαίτερα την κυρία Κασιμάτη Μαρία για την ευγενική τους υποστήριξη.

1960-2025
ΧΡΟΝΙΑ
«Χτίζουμε χαρακτήρες
σε γερές βάσεις»

Πρώτο...σέλιδο

Αν η Α' Γυμνασίου ήταν λέξη...

Περιεχόμενα:

Σεπτέμβριος 2-3

Οκτώβριος 4-6

Νοέμβριος 6-7

Δεκέμβριος 8-10

Ιανουάριος 10-14

Φεβρουάριος 14-16

Μάρτιος 16-17

Απρίλιος 17-18

Μάιος 19

διασκέδαση, εκπλήξεις, γέλια,
παιχνίδι, χαρά, φιλίες, ενθουσιασμός,
παρέες

προσπάθεια, διάβασμα,
οργάνωση, γνώσεις

πρόοδος, ανάπτυξη,
επιτυχίες

συνεργασία, εξερεύνηση,
ομάδα

Editorial

Τα παιδιά χρειάζονται ουσιαστικά κίνητρα για να γράψουν με όρεξη και χαρά. Η δημιουργία αυτού του περιοδικού και η προοπτική της δημοσίευσης των κειμένων τους λειτούργησαν ιδιαίτερα ενθαρρυντικά προς αυτήν την κατεύθυνση. Οι μαθητές και οι μαθήτρές μας, στο πλαίσιο της διδασκαλίας των μαθημάτων της Νεοελληνικής Γλώσσας και Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, έγραψαν ποικίλα κείμενα με αφορμή εμπειρίες που έζησαν κατά την πρώτη τους χρονιά στο Γυμνάσιο κι όμορφες ξεχωριστές στιγμές που σημάδεψαν τη σχολική τους καθημερινότητα.

Παράλληλα, είχαν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν στην πράξη όσα διδάχθηκαν στα φιλολογικά μαθήματα και να καλλιεργήσουν τη σκέψη και τη φαντασία τους μέσα από ασκήσεις δημιουργικής γραφής.

Με αυτόν τον τρόπο ένιωσαν ότι η φωνή τους έχει αξία και ότι οι ιδέες, τα συναισθήματα και οι προβληματισμοί τους μπορούν να βρουν αναγνώστες και ανταπόκριση.

Το έντυπο αυτό αποκτά, παράλληλα, έναν ακόμη ξεχωριστό χαρακτήρα. Αποτελεί ένα πολύτιμο αναμνηστικό. Ελπίζουμε ότι, όταν τα παιδιά ξεφυλλίσουν στο μέλλον αυτό το περιοδικό, θα θυμηθούν με χαρά και νοσταλγία, όχι μόνο όσα έκαναν αλλά και όσα ένιωσαν, έμαθαν και μοιράστηκαν μαζί μας.

Μέρος των φωτογραφιών
ανιλήθηκαν από το διαδίκτυο.

Βιργινία Κουκλάδα, φιλόλογος

Καλή χρονιά! Κάθε ρήμα, μια υπόσχεση...

Στην αρχή της νέας χρονιάς, επιλέξαμε να γνωριστούμε με έναν διαφορετικό και δημιουργικό τρόπο. Μέσα από ένα απλό παιχνίδι, κάθε παιδί τράβηξε από ένα σακουλάκι ένα ρήμα με ιδιαίτερη σημασία.

Με αφετηρία αυτό το ρήμα, εκφράσαμε σκέψεις, συναισθήματα και προσδοκίες για τη νέα σχολική χρονιά. Η δραστηριότητα έγινε η αφορμή για έναν ουσιαστικό διάλογο, όπου τα παιδιά μίλησαν, άκουσαν το ένα το άλλο και άρχισαν να χτίζουν σχέσεις εμπιστοσύνης και συνεργασίας μεταξύ τους αλλά και με τους καθηγητές τους.

Έτσι, ένα απλό παιχνίδι με λέξεις μετατράπηκε σε μια όμορφη εμπειρία γνωριμίας, δίνοντας τον τόνο για μια χρονιά με χαρακτηριστικά την καλή επικοινωνία, τον σεβασμό και την κοινή προσπάθεια.

«Όλα τα πήρε το καλοκαίρι».
Ο Οδυσσεάς Ελύτης μάς εμπνέει.

Όταν το καλοκαίρι γίνεται εικόνα και ποίημα...

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

A1

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

A2

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
το ζεστό αεράκι που μας διαπερνά
το οβερκάκι στη θάλασσα.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τον έρωτα που έρχεται και φεύγει.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τις υποσχέσεις που το κύμα παίρνει.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
την ηρεμία στην παραλία.

Ι. Ψύλλα

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
την παραλία, το παγωτό,
την ευτυχία στο χωνάκι το καλοκαιρινό.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τη φιλία, τη δροσιά, τη χαρά στα εξοχικά.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
την ευτυχία, μοναδική και μία.

Γ. Πυρομάλλης

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
με γέλια, χαρές και νύχτες μαγικές.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
όμορφα ταξίδια και χρώματα του χθες.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
ατελείωτες περιπέτειες κι αξέχαστες στιγμές.

Α. Τσιριμιάγκου

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
το άρωμα της θάλασσας και το ζεστό σου χέρι.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
το φως των ματιών σου και το όμορφο χαμόγελό σου.

Ν. Σεραϊδάρη

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
εμάς τους δύο χέρι χέρι,
πάνω στην αμμουδιά μια όμορφη βραδιά.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
το ραντεβού μας στην παραλία.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
εμένα και εσένα στα ίδια μέρη.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τα ψαράκια τα ωραία
μαζί με μια καλή παρέα.

Μ. Ρέππα

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Στον καυτό τον ήλιο όλα τα νησιά
μοιάζουν σαν πανέμορφη ζωγραφιά.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Να νιώθεις ελευθερία και η ανησυχία
να λιώνει με την καλοκαιρία.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Το γελαστό ζευγάρι
να περπατά στο χρυσό ακρογιάλι.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Να αναρωτιέσαι πόσο μακρινός
είναι αυτός ο μπλε και τρομερός ωκεανός.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
η κατάσπρη εκκλησιά
να στέκεται καμαρωμένη στην ακρογιαλιά.

Α. Κουφού

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τον λαμπερό ήλιο
και ένα πεφταστέρη.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Καθώς πίνω λεμονάδα,
αγναντεύω την Ελλάδα.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
το λευκό καϊκάκι
με παγωτό καϊμάκι.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι!
Με τη γιαγιά στην εκκλησιά
θαυμάζω την ακροθαλασσιά.

Κ. Τριανταφύλλου

Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
εμάς τους δύο χέρι με χέρι.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
με τον αέρα στα μαλλιά.
Πόσα χαρίζει το καλοκαίρι,
τα κύματα στη θάλασσα.

Γ. Καρναβάς

Με αφορμή την 28η Οκτωβρίου, παρακολουθούμε την ταινία «**Η ζωή είναι ωραία**» και μπαίνουμε στη θέση των πρωταγωνιστών.

[...] Όταν δεν έβλεπα κανέναν και δεν άκουγα τίποτα, βγήκα έξω κι εκείνη τη στιγμή πέραγε ένα τανκ. Νόμιζα πως είχαμε νικήσει στο παιχνίδι. Ο στρατιώτης μου είπε να ανέβω πάνω και μετά από λίγο βρήκαμε τη μαμά μου. Μετά πήγαμε σπίτι κι έγιναν όλα και πάλι κανονικά. Αργότερα, κατάλαβα πως όλα ήταν ένα ψεύτικο παιχνίδι.

Γ. Σκόρδιας

[...] Κάθε βράδυ φοβόμουν ότι δεν θα τα καταφέρουν, είχα τρομοκρατηθεί. [...] Μα όταν άκουσα από τα μεγάφω-

να το τραγούδι μας, τα ξέχασα όλα, όλους τους φόβους, όλα τα βάσανα που περνούσα. [...] Είδα τον γιο μου. Φώναζε «Μαμά, μαμά, νικήσαμε, πήραμε τους χίλιους βαθμούς!». Χάρηκα τόσο και νόμιζα πως σε λίγο θα έβλεπα και τον άντρα μου. Μετά κατάλαβα... Έκρυψε το παιδί και θυσιάστηκε... [...] Αυτή ήταν η ιστορία μου.

Ε. Σκουτέρη

Με λένε Τζόσουα και πριν από κάποια χρόνια αναγκάστηκα να αφήσω το σπίτι μου και να πάω στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μόνο και μόνο επειδή είμαι Εβραίος. [...] Όσο

ήμασταν εκεί, εγώ ήμουν ο μόνος από τα παιδιά που δεν ήξερε την αλήθεια. [...] Ένας κύριος με ανέβασε στο τανκ και με πήγε στη μαμά μου. Μόλις την είδα, έτρεξα κατά πάνω της, με πήρε αγκαλιά και της είπα πως νικήσαμε. Μετά από λίγα χρόνια μου είπαν την αλήθεια. Είμαι περήφανος για τον πατέρα μου.

Μ. Καβαλλιεράτος

[...] Όταν φτάσαμε, ήμουν πολύ κουρασμένος. Εκείνη την ημέρα δεν πρόλαβα να αποχαιρετήσω τον θείο μου. [...] Την επόμενη μέρα μου είπαν να πάω κι εγώ για μπάνιο αλλά

επειδή δεν ήθελα, ξέφυγα και πήγα στη δουλειά του μπαμπά μου. Εκεί τον είδα να βασανίζεται, αλλά εκείνος με έπεισε ότι έφτιαχνε το τανκ που μου είχε υποσχεθεί. [...] Τον έπιασαν μπροστά στα μάτια μου, αλλά εκείνος με κοιτούσε με χαμόγελο κι έκανε αστεία για να γελάσω. [...] Δεν ξαναείδα τον μπαμπά μου από τότε. Όταν επιτέλους είχε ησυχία, βγήκα από το κουτί που κρυβόμουν κι είδα το τανκ που μου είχε υποσχεθεί ο μπαμπάς μου. Μετά συναντήθηκα με τη μαμά μου και της φώναξα «Νικήσαμε!». Με

λένε Τζόσουα κι αυτή ήταν η ιστορία μου!

Ο. Ορφανίδης

Με λένε Τζόσουα κι ακόμα θυμάμαι εκείνες τις μέρες σαν να ήταν χτες. [...] Θυμάμαι τον μπαμπά μου να μας εξηγεί τους κανόνες του «παιχνιδιού», να κάνει αστεία και να παίζει μαζί μου ακόμα και όταν ήταν εξαντλημένος. [...] Ένας στρατιώτης με πήγε στη μητέρα μου. Ήμουν πολύ χαρούμενος και φώναξα «Νικήσαμε, νικήσα-

με!». Δεν είχα καταλάβει πως κάτι πολύ κακό είχε συμβεί.

Ι. Γιαντοΐδη

[...] Όταν μας πήραν στο στρατόπεδο, ο πατέρας μου φρόντιζε να μη φοβηθώ ποτέ, πάντα έβαζε εμένα πάνω από τον εαυτό του. [...] Μέχρι και τη στιγ-

μη πριν την εκτέλεσή του, χαμογελούσε κι έκανε τα πάντα για να μη φοβηθώ.

Γ. Κόκκορης

[...] Την ημέρα των γενεθλίων μου, ο πατέρας μου με πήγε στον σταθμό του τρένου. [...] Ήμασταν όρθιοι κι ο ένας πάνω στον άλλον. Ο πατέρας μου μού έλεγε δικαιολογίες ότι τάχα έτσι ήταν τα τρένα. Φτάσαμε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ήταν η ώρα να αποχαιρετήσω τη μητέρα μου και πριν κλάψω, ο πατέρας μου μού είπε ότι θα χωριζόμασταν για λίγο λόγω του παιχνιδιού και μετά θα την ξαναέβλεπα. [...]

Θ. Νιβολιανίτης

[...] Είχα τα γενέθλιά μου, ήμουν τόσο χαρούμενος! Ήταν μεσημέρι και ήρθαν κάτι άντρες να μας πάρουν. Τρόμαξα, αλλά ο πατέρας μου μού είπε πως θα με πήγαινε στο καλύτερο μέρος για τα γενέθλιά μου. [...] Ήθελα τόσο πολύ αυτό το τανκ. Έλεγα στον μπαμπά μου «Πρέπει να τους μαζέψουμε τους πόντους!».

Σ. Κύρος

[...] Τότε φώναξα έναν αξιωματικό. Απαίτησα να ανέβω στο τρένο. Ό,τι και να μου έλεγε, εγώ θα επιβιβαζόμουν! [...] Μας χώρισαν. Δεν το άντεχα! Οι μήνες πέρασαν βασανιστι-

κά, μα εγώ δεν τα παράτησα. [...] Ο Τζόσουα είναι ολοκληρωμένος άντρας. Πλέον ξέρει όλη την αλήθεια. Είμαι οίγουρη πως ο πατέρας του τον θαυμάζει από ψηλά. Κι εγώ, όταν κοιτάω τον ουρανό, «ακούω» το τραγούδι που μου αφιέρωσε και τα μάτια μου γεμίζουν δάκρυα.

Κ. Τριανταφύλλου

[...] Δεν ήμουν στη λίστα αλλά ζήτησα να μπω στο τρένο, γιατί η οικογένειά μου ήταν τα πάντα για εμένα. [...] Ο Γκουίντο δεν ήταν τυχερός σαν εμένα. Όταν πήγε να κρύψει το παιδί,

τον έπιασαν. Τον πυροβόλησαν και δεν ειδη ξανά το φως της μέρας.

Φ. Οτγουα Μπακόλα

[...] Βρισκόμουν στην Ιταλία. Η ζωή μου κυλούσε ομαλά. Όλα ήταν τέλεια, ζούσα με την οικογένειά μου σαν ένα κανονικό παιδί. [...] Είχα καταλάβει πλέον πως αυτό δεν ήταν παιχνίδι, καθώς είδα τον πατέρα μου να φεύγει με έναν στρατιωτικό κι άκουσα πυροβολισμούς. Από τότε και μετά δεν τον ξαναείδα ποτέ.

Α. Οικονόμου

[...] Μέσα στο τρένο πέρναγαν χιλιάδες σκέψεις από το μυαλό μου. Ανησυχία, άγχος, απελπισία κοιτώντας τις γυναίκες δίπλα μου αμίλητες, ανέκφραστες. Το μόνο που μπορούσα να κάνω είναι να ελπίζω να είναι καλά η οικογένειά μου. Με το που φτάσαμε, αποχαρέτησα τον Γκουίντο και είδα για λίγο τον Τζόσουα, μέχρι που μας χώρισε ένας Γερμανός στρατιώτης. [...] Δυσκολευόμουν να κοιμηθώ τα βράδια και το μόνο που μπορούσα να σκεφτώ ήταν αν είναι καλά ο Γκουίντο και ο Τζόσουα. [...] Ο Τζόσουα έτρεξε κατευθείαν στην αγκαλιά μου μόλις με είδε. Δεν μπορούσα να συγκρατηθώ από τη χαρά μου, τον φίλησα και τον κράτησα στην αγκαλιά μου. Παρά τη στεναχώρια μου, ήξερα ότι ο πολυαγαπημένος μου άντρας είχε φύγει προστατεύοντας και κάνοντας το καλύτερο για την οικογένειά του. Έφυγε γενναίος και μέσα σε αυτές τις δύσκολες στιγμές στάθηκε σαν ήρωας.

Μ. Ταμπουρατζή

Δεν θα ξεχάσω ποτέ όσα χρόνια και να περάσουν την ημέρα που μας πήραν με τον πατέρα μου με το τρένο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ήμουν πολύ τρομαγμένος και περιέργος, διότι δεν ήξερα τι θα ακολουθούσε, αλλά ο πατέρας μου τα έκανε όλα να φαίνονται σαν ένα πολύ συναρπαστικό παιχνίδι. Θυμάμαι, επίσης, τις ημέρες που γυρνούσε κατάκοπος από τις εξαντλητικές δουλειές που του έβαζαν. Ποτέ δεν σταματούσε, όμως, να μου φτιάχνει το κέφι λέγοντάς μου ότι, αν έκανα ησυχία, θα κερδίζαμε ένα πραγματικό γιγάντιο τανκ. Τον θυμάμαι ακόμα στο μυαλό μου να μου αναφέρει πόσους πόντους παίρναμε κάθε μέρα. Ακόμη, θυμάμαι τη μητέρα μου να μπαίνει στο βαγόνι του τρένου και να μας ακολουθεί στο στρατόπεδο συγκέντρωσης, για να μη νιώσω ποτέ μόνος και για να αισθάνομαι κοντά της. Μου λείπει πάρα πολύ ο πατέρας μου κι είμαι πολύ ευγνώμων για ό,τι έκανε για εμένα.

Γ. Καρναβάς

Αναρωτιέμαι τι θα είχε συμβεί, άμα είχαμε δραπετεύσει, γιατί ο πατέρας μου κι εγώ δεν αξίζαμε αυτό το βάσανο. [...]

Φ. Φερούκου

[...] Μας μάζεψαν και μας έβαλαν σ' ένα τρένο που ξεχειλίζει από κόσμο. Το τρένο δεν είχε θέσεις κι έπρεπε να είμαστε όρθιοι σαν τις σαρδέλες σε σαρδελοκούτι. [...] Ήταν μια τραυματική εμπειρία που μου στέρησε τον πατέρα μου. Οφείλω τη ζωή μου σ' αυτόν κι είμαι πραγματικά ευγνώμων.

Π. Ναρινιάν

[...] Ο μπαμπάς μέρα νύχτα προσπαθούσε να με κάνει να γελάσω. [...] Πάντα φρόντιζε να μη μείνω παραπονεμένος ή πεινασμένος. [...] Ένιωθα τον τρόπο στα μάτια των ανθρώπων. [...] Δεν τον ένοιαζε τόσο η δική του ζωή όσο η δική μου και της μαμάς. Θυσιάστηκε για εμάς.

Ν. Σεραϊδάρη

Δεν θα ξεχάσω ποτέ εκείνη τη στιγμή που γύρισα στο σπίτι και το είδα κατεστραμμένο. Τα αγρίμια που πήραν τους αγαπημένους μου είχαν αφήσει ένα αχούρι εκεί που κάποτε υπήρχε χαρά. Έτσι, λοιπόν, δεν δίστασα, πήγα στον σταθμό του τρένου να τους προλάβω. [...] Άρχισα να απελπίζομαι, όταν το πρωί μας έδωσαν ξερό ψωμί και δύο σταγόνες μαύρου καφέ. [...] Μετά από κάποιες μέρες, άκουσα το αγαπημένο μου τραγούδι. Άλλο ένα σημάδι ότι δεν τους είχα χάσει ακόμα. [...] Ξαναχτίσαμε τη ζωή μας από το μηδέν, αλλά βγήκαμε από αυτό το χάος δυνατότεροι από ποτέ.

Ε. Κουβαρά

[...] Ο πατέρας μου για εμένα είναι το άλφα και το ωμέγα. Έκανε πως περνάει καλά και έδειχνε πάντα χαρούμενος. Μου έδινε το φαγητό του κι έλεγε πως δεν υπήρχαν γλειφιτζούρια. Στεναχωριόμουν, αλλά πού να ήξερα πως όλα ήταν ψέμα κι όχι ένα παιχνίδι!

Μ. Ευαγγέλου

[...] Ονομάζομαι Ντόρα και η ιστορία μου ξεκινάει κάπως έτσι. Είχαν ξημερώσει τα γενέθλια του γιου μου. Πήγα να τους βρω και μπαίνοντας αντίκρισα ένα σπιτί άνω κάτω. [...] -Ποια ήταν η πρώτη σας σκέψη; -Να τρέξω στον σταθμό να τους προλάβω. [...] -Πώς ήταν στο στρατόπεδο; -Δύσκολα· είχε εργασίες, κούραση κι αφαγία. Το άγχος μου ήταν το παιδί μου, διότι είχα μάθει πως σε όποιον έλεγαν να πάει για μπάνιο, δυστυχώς, δεν έβγαινε ζωντανός. -Πείτε μου μια ανάμνηση που δεν θα ξεχάσετε ποτέ. -Ήταν μια μέρα που από τα μεγάφωνα άκουσα τον άντρα μου να μου λέει πως το παιδί είναι ζωντανό κι ότι είναι καλά. Εκεί πήρα κουράγιο να συνεχίσω ζωντανή και δυνατή. [...]

Ι. Ψύλλα

[...] Εγώ παρακαλούσα όλο αυτό να είναι ένα παιχνίδι του μυαλού, αλλά, δυστυχώς, δεν ήταν. Μόλις φτάσαμε στο στρατόπεδο, συνειδητοποίησα πως υπήρχαν κι άλλα παιδιά στην ηλικία μου. [...]

Α. Ηλιοπούλου

[...] Ήξερα ότι θα ήταν διαφορετικά γενέθλια, μιας και θα γνώριζα για πρώτη φορά τη γιαγιά μου. [...] Ανυπομονούσα να πάρω το δώρο μου, αντί γι' αυτό, όμως, πήρα λύπη. [...] Θυμάμαι τον πατέρα μου, τον θυμάμαι κουρασμένο και ταλαιπωρημένο, αλλά, παρόλα αυτά, χαμογελαστό κι έτοιμο να μου πει ένα σωρό δικαιολογίες για να μου δώσει κουράγιο. [...]

Μ. Δαλακίδη

Επίσκεψη στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Αποτυπώνουμε τις εντυπώσεις μας σε φιλική επιστολή.

Αγαπητέ Αλέξανδρε,
Εύχομαι να περνάς καλά στο καινούριο σου περιβάλλον στο Παρίσι. Έχει περάσει καιρός από την τελευταία φορά που επικοινωνήσαμε. Σου στέλνω αυτό το γράμμα για να σου μιλήσω για τη χθεσινή εκδρομή που πήγαμε στο μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης με την καινούρια μου τάξη. [...] Η ξενάγηση ξεκίνησε από μια αίθουσα με διαδραστικό πίνακα. Ο ξεναγός μάς έκανε μια μικρή εισαγωγή σε σχέση με τα εκθέματα που θα βλέπαμε και μας θύμιζε γεγονότα που είχαμε διδαχθεί στην Ιστορία. Στη συνέχεια, ανε-

βήκαμε πάνω και επισκεφθήκαμε τον χώρο που μας ενδιέφερε, δηλαδή αυτόν που είχε σχέση με την εποχή του χαλκού.[...] Συνολικά, μου φάνηκε μια πολύ καλή εκδρομή, γιατί μάθαμε πολλά πράγματα, αλλά κάναμε και την πλάκα μας. Όσα μάθαμε πιστεύω θα με βοηθήσουν στο μάθημα της Ιστορίας. Ελπίζω να απαντήσεις γρήγορα.

Κ. Πουρναράκης

[...] Όταν φτάσαμε, όλοι ήμασταν πολύ ενθουσιασμένοι και ξεκίνησε γρήγορα η ξενάγηση. Αρχικά, αφήσαμε

τις τσάντες μας κι ένας ευγενικός κύριος μας έδειξε μία παρουσίαση με θέμα την Κυκλαδική Τέχνη φυσικά. Έπειτα, αφού τελείωσε η παρουσίαση, ανεβήκαμε δύο ορόφους και πήγαμε στο κύριο μέρος του μουσείου. Μπήκαμε μέσα σε έναν καλοδιατηρημένο χώρο γεμάτο με αμέτρητα εκθέματα. Ο ξεναγός μάς έδειξε πολλά μαρμάρινα ειδώλια σε διάφορα σχήματα και μεγέθη. [...] Καθώς επιστρέφαμε από το μουσείο, οι καθηγητές μας μάς έκαναν έκπληξη και πήγαμε σε μία καφετέρια δίπλα από το σχολείο. Κλείνοντας, ήταν μια υπέροχη εκ-

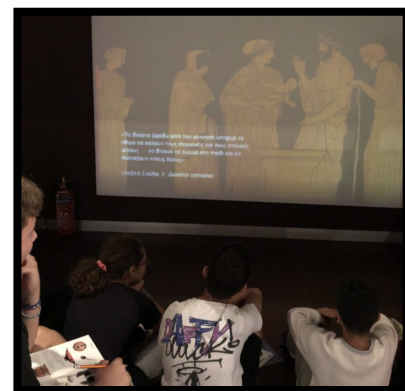
δρομή που είχε πολλά πράγματα να σου μάθει. Πέρασα πολύ ωραία κι εύχομαι να ξαναπάμε τέτοιες εκδρομές! Περιμένω σύντομα νέα σου!

Σ. Λιούμη

Η εκδρομή αυτή ήταν ενδιαφέρουσα κι είχαμε έναν ξεναγό που μας εξηγούσε αναλυτικά τα εκθέματα που βλέπαμε. Επίσης, πριν αρχίσει η ξενάγηση, είχε ετοιμάσει μια παρουσίαση ώστε να μας θυμίσει αυτά που είχαμε διδαχθεί στο μάθημα της Ιστορίας για τον Κυκλαδικό Πολιτισμό. Μόλις τελείωσε την παρουσίαση, μας έδωσε ένα φυλλάδιο με δραστηριότητες και ερωτήσεις κατανόησης σχετι-

κές με τα εκθέματα. Αργότερα, μπήκαμε στον χώρο της έκθεσης. Είχε πολλά κι ενδιαφέροντα αντικείμενα που χρησιμοποιούσαν εκείνη την εποχή. Θαυμάσαμε ειδώλια, κοσμήματα, σκεύη και διακοσμητικά, τα περισσότερα από τα οποία ήταν μαρμάρινα ή πήλινα [...]

Μ. Δαλακίδη

μουσείο

Εξασκούμαστε στην αφήγηση και φανταζόμαστε μια σχολική εκδρομή στο δάσος...

«[...] Η διαδρομή είχε πολλή πλάκα. Με τις φίλες μου μιλάγαμε και γελάγαμε όλες μαζί παίζοντας παιχνίδια. Στη συνέχεια, όταν φτάσαμε στο δάσος, καθίσαμε ανάμεσα σε κάτι πελώρια δέντρα, απλώσαμε ένα χαλάκι και φάγαμε το πρωινό μας. Μετά, το σχολείο μας είχε διοργανώσει και ένα παιχνίδι να παίζουμε ως το απόγευμα με τα πανέμορφα χρώματα στον ουρανό. Κατά το βραδάκι, ανάψαμε φωτιά και φτιάξαμε σάντουιτς με σοκολάτα και ζαχαρωτά. Αυτό ήταν το αγαπημένο μου.»

Α. Φραγκιά

«Στην αρχή είχα πολύ άγχος, καθώς ήταν η πρώτη μου εκδρομή χωρίς τους γονείς μου. Ξύπνησα με ανησυχία αλλά και αδρεναλίνη. Έπειτα από κάποια ώρα, ανεβήκαμε στο λεωφορείο για να αναχωρήσουμε. Φτάσαμε με ασφάλεια. Το τοπίο ήταν πραγματικά απίστευτο! [...] Ο δάσκαλος είπε να μαζέψουμε ξύλα, ώστε να ανάψουμε φωτιά και μετά να οργανώσουμε τις σκηνές μας. Το βράδυ ήταν η ώρα του φαγητού. Ήμασταν προετοιμασμένοι, είχαμε φέρει τρόφιμα από το σπίτι. Κοιμηθήκαμε μια χαρά και το πρωί γυρίσαμε πίσω. Η εμπειρία ήταν τέλεια!»

Α. Οικονόμου

«[...] Καθίσαμε να φάμε κάτω από τα δέντρα, επειδή είχε πολύ ήλιο. Μετά, κατά το βραδάκι, με τον συνοδό καθηγητή μας, ανάψαμε μια φωτιά, ήταν τόσο μαγευτική που φωτίσε ολόκληρο το δάσος. Η αληθινή μαγεία, όμως, ήρθε μετά, όταν εμφανίστηκε ένα μεγάλο σμήνος από πυγολαμπίδες! Μάλιστα, πιάσαμε λίγες σε ένα βαζάκι.»

Μ. Παπαχειμώνας

«Σήμερα το πρωί ξύπνησα πολύ νωρίς για να προλάβω το σχολικό, γιατί πηγαίναμε εκδρομή στο κοντινό δάσος του σχολείου μας. [...] Όταν φτάσαμε εκεί, αφήσαμε όλα τα πράγματά μας δίπλα από ένα πεύκο. Ύστερα ο δάσκαλός μας άρχισε το μάθημα. Μας δίδαξε πώς να επιβιώσουμε μόνοι μας σε ένα δάσος. Μας έμαθε πώς να ανάβουμε μια φωτιά και να φτιάχνουμε μια στέγη. Όταν τελείωσε το μάθημα, μας άφησε να παίζουμε. Όλοι αποφασίσαμε να παίζουμε κρυφτό. Κρύφτηκα με δύο φίλες μου πίσω από ένα πολύ ψηλό και γερό δέντρο κοντά σε ένα ρυάκι».

Φ. Otway Μπακόλα

« [...] Μπήκαμε στο σχολικό με χαρά ξέροντας πως θα περάσουμε τέλεια και μετά από πολλή υπομονή και φασαρία στο σχολικό, φτάσαμε. Αφότου αρχίσαμε να περπατάμε, ο αέρας φυσούσε με μανία και ξεκίνησε να βρέχει, για αυτό αναγκαστήκαμε να τρέξουμε πίσω στο σχολικό, με όση ενέργεια μας είχε απομείνει! Την ώρα που γυρνάγαμε ξεφουσουλάμε όλοι, ξέροντας ότι γλυτώσαμε από κάτι πολύ κακό, αλλά γυρίσαμε ασφαλείς, απλά με λίγες... αναταράξεις!»

Γ. Αποστολίδης

« [...] Στο σχολικό κάθισα με την κολλητή μου και γελάσαμε πολύ! Όταν φτάσαμε, για να πω την αλήθεια, δεν ξετρελάθηκα, αλλά μετά είδα ότι μπορούμε να πάμε βόλτα στο δάσος. Πήρα τις φίλες μου από το χέρι και αρχίσαμε το περπάτημα. Ήταν πολύ ωραία! Είπαμε τα νέα μας και απολαύσαμε τη φυσική ομορφιά του δάσους· τα καταπράσινα δέντρα και τη φρέσκια μυρωδιά των φυτών! Ύστερα γυρίσαμε από τη βόλτα και παίξαμε ομαδικά παιχνίδια με την τάξη. Τελικά, αν και δεν το περίμενα, ήταν μια από τις αγαπημένες μου εκδρομές μέχρι τώρα, γιατί δέθηκα με την τάξη μου, αλλά και με τη φύση.»

Μ. Ταμπουρατζή

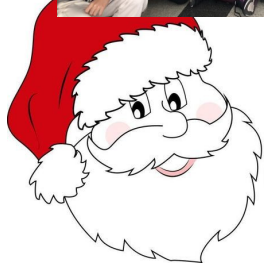
Η πιο όμορφη εποχή του χρόνου ξεκινά κι εμείς την υποδεχόμαστε φέρνοντας τα **Χριστούγεννα στις τάξεις μας!**

A1

A2

Γιορτινή ατμόσφαιρα, μια μικρή αφήγηση και μια **δραστηριότητα δημιουργικής γραφής**, «τα υλικά» για να προκύψουν ιστορίες γεμάτες συναίσθημα και τρυφερότητα...

«Είναι απόγευμα, παραμονή Χριστουγέννων, άρχισε μόλις να χιονίζει κι εσύ επιστρέφεις σπίτι μετά τα τελευταία ψώνια που έχεις κάνει για τους αγαπημένους σου. Κάτι λαμποκοπάει στον δρόμο. Είναι ένα στολίδι. Σκύβεις να το πιάσεις και αυτό σου μιλάει...»

[...] Είχα πάει για τα τελευταία χριστουγεννιάτικα ψώνια με τη μαμά μου. Είχε νυχτώσει. Πήγαμε και πήραμε μια ζεστή σοκολάτα και πήραμε τον δρόμο για το σπίτι. Πίναμε τη σοκολάτα και περπατούσαμε χουχουλιασμένες με τα κασκόλ μας στον χιονισμένο δρόμο, κοιτάζοντας τα στολισμένα παράθυρα των σπιτιών και θαυμάζοντας τα πανέμορφα δέντρα. [...] Όπως περπατούσα στο πεζοδρόμιο, σκόνταψα σε ένα κόκκινο στολίδι. Αυτό το στολίδι μιλούσε! Δεν το πίστευα! [...] Άρχισε να μου διηγείται την ιστορία του. «Είμαι ο κύριος Δεντράκης, ένα μικρό στολίδι κι έχω χαθεί, γιατί η οικογένειά μου με έχει αφήσει. Η ιδιοκτήτριά μου με παράτησε. Μετακόμισε και με άφησε στο παλιό σπίτι μέσα σ' ένα σκονισμένο κουτί. Η καινούργια οικογένεια που ήρθε να μείνει στο σπίτι με πήρε με το κουτί και με πέταξε στα σκουπίδια. Από τότε είμαι χωρίς φροντίδα και αισθάνομαι μοναξιά. Σε παρακαλώ, πάρε με μαζί σου!» Μόλις τα άκουσα όλα αυτά, πήρα το στολίδι στα χέρια μου και το πήγα σπίτι μου. Το έπλυνα και το έβαλα στο δέντρο μου. Από τότε είναι μαζί με τα άλλα στολίδια και θα το προσέχω πάντα!

Α. Φραγκιά

Βγήκα από το ταξί, πήρα τις σακούλες κι άρχισα να περπατάω. Φτάνοντας σπίτι μου, παρατήρησα ένα μικρό στολιδάκι. Έσκυψα να το πάρω στα χέρια μου. Τότε, γούρλωσα τα μάτια μου. Είχε μύτη, στόμα και μάτια! Ξαφνικά, μου μίλησε κι εγώ έμεινα έκπληκτος. «Μπορείς να μιλήσεις!» «Ναι, μπορώ!» [...] Έμαθα τα πάντα για το στολίδι. Στο τέλος, πήρα τη μεγάλη απόφαση να το κρατήσω. Αυτό έκανα, το κράτησα και το έβαλα στο δέντρο ως το πιο αγαπημένο στολίδι που θα μπορούσα να έχω.

Γ. Δημητρόπουλος

Παραμονή Χριστουγέννων, επιτέλους! Μόλις είχα κάνει τα τελευταία ψώνια και γυρνούσα στο άδαιο σπίτι μου. Οι γονείς μου ακόμα στη δουλειά. Τα χέρια μου γεμάτα σακούλες κι ένα μπουφάν τόσο χοντρό που με κατάνιπε ολόκληρη. [...] Έτσι όπως περπατούσα, παραπάτησα. Αλλά αυτό δεν ήταν το περίεργο. Το μόνο ασυνήθιστο ήταν η απαλή φωνή που ακούστηκε από τη σόλα του παπουτσιού μου. Γρήγορα κούνησα το πόδι μου και βρήκα ένα... χριστουγεννιάτικο στολίδι! [...] Άρχισε να μου λέει την ιστορία του. Μου είπε για τους ανθρώπους στο σπίτι που ζούσε. Είχαν τεράστια πίεση και σήκωναν πολύ βάρος στους ώμους τους. Όλη την ώρα τσακώνονταν, το σπίτι γεμάτο φωνές! Όμως, τώρα τα Χριστούγεννα είχε αρχίσει να λιώνει αυτός ο θυμός, η ένταση κι η ανησυχία. Χωρίς δουλειά, διαγωνίσματα κι άγχος είχαν ενωθεί σαν οικογένεια. Τη θέση τους είχαν πάρει τα τρυφερά λόγια κι οι τρυφερές πράξεις. Όσο μου τα έλεγε αυτά, κατάλαβα ότι πρόκειται για το διαμέρισμα στην απέναντι πολυκατοικία. Χτύπησα το κουδούνι και το άφησα χωρίς

άλλα λόγια. Έφυγα όπως πριν, με τις σακούλες στα χέρια, αλλά με μια καινούργια οπτική για αυτή τη γιορτή.

Λ. Κουφού

[...] Ήταν ένα στολίδι! Το σήκωσα κι αυτό πήρε μια βαθιά ανάσα. Τρόμαξα! Πού ακούστηκε κάτι τέτοιο; Άνοιξε τα μάτια του και μου είπε: *«Κατερινιώ μου, μού έλειψες. Πώς μεγάλωσες, έτσι μικρό μου κοριτσάκι!»*. Το ρώτησα πώς ήξερε το όνομά μου και ποιος ήταν. Εκείνο είπε: *«Κοίτα τον ουρανό σήμερα πριν κοιμηθείς, θα δεις ένα υπέρλαμπρο αστέρι και τότε θα καταλάβεις.»* Κοίταξα τον ουρανό κι όντως είδα ένα αστέρι που ξεχώριζε από τα άλλα και τότε άκουσα τη φωνή του παππού μου να μου λέει πόσο μ' αγαπάει. [...]

Κ. Τριανταφύλλου

Το στολίδι άρχισε να φωνάζει: *«Σε παρακαλώ, μη με αφήσεις, κρυώνω και δεν έχω φίλους»*. [...] Με κοίταζε στενοχωρημένο και μου έλεγε: *«Μια χρονιά ήμουν στολισμένο στο πιο ψηλό κλαδί του δέντρου. Έβλεπα όλο το σπίτι από ψηλά, όταν ένα παιδί ήρθε και με έριξε. Φοβόμουν μη σπάσω και τελικά πράγματι έσπασα»*. Εκλαιγε και συνέχισε να λέει: *«Ο ιδιοκτήτης μου με κόλλησε, όμως το παιδί του με πέταξε σε ένα σκοτεινό δωμάτιο και φέτος με πέταξαν για να μη πιάσω πολύ χώρο»*. Όταν τα άκουσα όλα αυτά, στενοχωρήθηκα πολύ. Πήρα το στολίδι σπίτι μου και το στόλισα στο πιο ψηλό κλαδί του δέντρου μου. [...]

Γ. Ζαρογιάννης

Μόλις έπιασα το στολίδι, άκουσα κάτι. *«Ψιτ, ψιτ»*, άκουσα. Το στολίδι μού μιλάγε. Μου εξομολογήθηκε ότι κάποιος το είχε πετάξει έξω στο κρύο. Το είχε πάρει για να το βάλει στο χριστουγεννιάτικο δέντρο του σπιτιού του κι ήταν τόσο χαρούμενο. Όμως, όταν ο άνθρωπος έφτασε στο σπίτι κι είδε ότι ήταν λίγο σπασμένο, αποφάσισε να το πετάξει. Έτσι, το στολίδι έμεινε μόνο στον δρόμο, χωρίς να έχει κάπου να προφυλαχθεί από το κρύο. [...]

Ι. Γιαντιοίδη

Όταν σήκωσα το στολίδι από το πάτωμα, μού είπε: *«Αυτά τα Χριστούγεννα θα είναι διαφορετικά.»* και ξαναέγινε ένα κανονικό στολίδι. [...] Έχω μείνει ακόμα με την περιέργεια για το τι θα γίνει τα φετινά Χριστούγεννα.

Ε. Μιχαλιού

[...] Όλα ξεκίνησαν όταν με αγόρασε ένα κοριτσάκι. Βλέπεις βοηθάει και το ροζ χρώμα. Ήθελε να με βάλει στο δέντρο της. Εκεί στο δωμάτιό της ήταν ζεστά και πανέμορφα. Αλλά, όπως ξέρεις, τα χρόνια περνάνε και το κοριτσάκι ενηλικιώθηκε. Το κοριτσάκι που ήξερα δεν ήταν πια το ίδιο. Μια μέρα, αποφάσισε να με πετάξει μακριά. Από εκείνη τη στιγμή βρίσκομαι εδώ. Προσπαθώ να πω στους ανθρώπους την ιστορία μου, γιατί κουράστηκα και κρυώνω. –Νομίζω πως ξέρω το νέο σου μέρος. Θα σε βάλω στο δέντρο μου. Ταιριάζεις τέλεια με τα υπόλοιπα στολίδια. –Σ' ευχαριστώ πολύ!

Σ. Λιούμη

Το στολίδι μου είπε: *«Επιτέλους Χριστούγεννα, διακοπές τώρα!»*.

Ε. Γκερβέσι

Ενώ περπατούσα, βρήκα ένα στολίδι. Μου είπε ότι το πήρε ο άνεμος από ένα μπαλκόνι. Το είχε κρεμάσει ένα δωδεκάχρονο κορίτσι που πήγαινε στα Εκπαιδευτήρια Καίσαρη. Του απάντησα ότι κι εγώ πήγαινα στο σχολείο αυτό. Το πήρα και πήγαμε να τη βρούμε. Της έδωσα το στολίδι κι εκείνη αυτή τη φορά το έβαλε στο δέντρο, για να μη ξαναφύγει ποτέ.

Δ. Καλλίκης

[...] Το στολίδι μού είπε πως φτιάχτηκε σε ένα νηπιαγωγείο από ένα κοριτσάκι, την Ισμήνη. [...] Ήταν το αγαπημένο της στολίδι και είχε πάντα κεντρική θέση στο δέντρο της. Όσο μεγάλωνε, όμως, το κορίτσι άρχισε να βάζει όλο και πιο πίσω το στολίδι. Στην πέμπτη Δημοτικού είχε μεγαλώσει και πίστευε πως το στολίδι ήταν άσχημο και χαλούσε το δέντρο. Γι' αυτό, αποφάσισε να το πάρει μαζί με κάτι άλλα στολίδια και να το πάει στο σπίτι της γιαγιάς της. Κατά τη μεταφορά το στολίδι χάθηκε κι ήμουν η πρώτη που το βρήκα μετά από δύο μοναχικά Χριστούγεννα.

Κ. Δήμα

[...] Δίστασα στην αρχή, αλλά μετά αποφάσισα να το πάρω. Χάρηκε πολύ το στολιδάκι κι άρχισε να με ευχαριστεί. Το έβαλα, λοιπόν, στο δέντρο και, για να με ευχαριστήσει, άρχισε να τραγουδάει χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ύστερα, και τα υπόλοιπα στολίδια στο δέντρο ζωντάνεψαν κι έκαναν ολόκληρη χορωδία.

Φ. Ότγουεϊ Μπακόλα

Το στολίδι μού είπε: *«Κοίτα πίσω σου!»*. Γυρνάω και βλέπω έναν άνδρα, ίδιος ο Αϊ-Βασίλης! Πριν το καταλάβω, ο Αϊ-Βασίλης μού έβαλε μια σακούλα στο κεφάλι και με τράβηξε μέσα στο έλκηθρό του. Μετά από πολλές ώρες φτάσαμε σε ένα κρύο τοπίο. Μου έβγαλε τη σακούλα κι αυτό που είδα δεν μπορούσα να το πιστέψω· βρίσκoμουν στο εργαστήριό του!

Π. Γιαπιτζάκης

[...] «Πώς μπορείς να μιλάς;», το ρώτησα. «Δεν ξέρω, αλλά, επειδή με έσωσες, σου χρωστάω μια χάρη.» Μόλις το άκουσα αυτό, αποφάσισα να το δώσω σε ένα παιδί που μπορεί να μην έχει την πολυτέλεια να στολίσει ένα δέντρο. Την επόμενη μέρα πήγα να αγοράσω ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο και κάποια στολίδια και μαζί με το στολίδι που μιλούσε τα έδωσα σε ένα ορφανοτροφείο.

Μιχαήλ-Άγγελος Γεωργουδάκης

[...] Το στολίδι άρχισε να λέει πως πρέπει να προσφέρουμε στους συνανθρώπους μας χωρίς να περιμένουμε αντάλλαγμα, να βοηθάμε και να είμαστε ευγενικοί με τους άλλους. [...] Αυτό το στολίδι με έκανε καλύτερο άνθρωπο.

Μ. Μαριδάκης

Μια Μαγική Χριστουγεννιάτικη Προβολή

Λίγο πριν κλείσουν τα σχολεία για τις διακοπές των Χριστουγέννων, απολαύσαμε στον κινηματογράφο «Τα Κάλαντα των Χριστουγέννων», ταινία βασισμένη στην κλασική ιστορία του Κ. Ντίκενς. Είναι υπέροχο να απολαμβάνεις όμορφες ταινίες κι η εμπειρία γίνεται ακόμη πιο ξεχωριστή, όταν τις χαιρέσαι μαζί με την παρέα σου...

Η Α' Γυμνασίου παρούσα και στις χριστουγεννιάτικες εθελοντικές δράσεις!

Ο Δον Κιχώτης –Επίσκεψη στο θέατρο Κάππα

Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Α' Γυμνασίου, αφού γνώρισαν τον συγγραφέα Μιγκέλ ντε Θερβάντες και το έργο του μέσα από φύλλο εργασίας στην τάξη, παρακολούθησαν μια ξεχωριστή θεατρική παράσταση με ιδιαίτερη μουσική και διαχρονικά μηνύματα.

«Το να αλλάξεις τον κόσμο, φίλε Πάντσο, δεν είναι τρέλα ούτε ουτοπία, είναι δικαιοσύνη». Τα λόγια αυτά, με τα οποία ξεκίνησε η παράσταση, αποτέλεσαν αφορμή για προβληματισμό και συζήτηση γύρω από τη σημασία της φιλίας, της αλληλεγγύης και του σεβασμού προς τον συνάνθρωπο. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να συνδέσουν όσα γνώρισαν στην τάξη με τη θεατρική εμπειρία και να ανακαλύψουν πόσο επίκαιρα παραμένουν τα μηνύματα του έργου.

... και με αφορμή την παράσταση, εξασκούμαστε στις **επιστολές!**

[...] Η παράσταση είχε θέμα τον Δον Κιχώτη, έναν άνθρωπο μεγάλο στην ηλικία, που ήθελε να αλλάξει τον κόσμο πιστεύοντας πως ήταν ιππότης. Οι κοντινοί του άνθρωποι υποκρίθηκαν ότι υπάρχουν μάγοι και γίγαντες, γιατί δεν ήθελαν να του χαλάσουν τις τελευταίες στιγμές της ζωής του. Προσωπικά, αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο ήταν η ζωντανή μουσική, που επηρέαζε την πλοκή. Αυτή η εκπληκτική παράσταση περνάει κάποια βαθιά μηνύματα, τα οποία με άγγιξαν, όπως ότι ο κόσμος χρειάζεται ανθρώπους σαν τον Δον Κιχώτη που ονειρεύονται και που προσπαθούν να αλλάξουν τον κόσμο. [...] Σίγουρα, σου προτείνω να την παρακολουθήσεις, όταν έρθεις στην Αθήνα, γιατί πιστεύω θα σου αρέσει πολύ.

Σ. Λιούμη

Πολυαγαπημένε μου φίλε,

Τι κάνεις; Πώς περνάς στην καθημερινότητά σου; Καιρό έχουμε να τα πούμε από κοντά. Το σχολείο; Εμείς σήμερα με το σχολείο μου είχαμε προγραμματίσει να παρακολουθήσουμε μια θεατρική παράσταση. Αναχωρήσαμε, λοιπόν, από το σχολείο λίγο πριν την πρώτη ώρα. Προορισμός μας ήταν το θέατρο Κάππα και η παράσταση λεγόταν «Δον Κιχώτης».

Υ. Καρφοπούλου Φράγκου

[...] Αυτή η εκδρομή είναι από τις ομορφότερες και πιο ξεχωριστές που έχω πάει. Ήταν μια παράσταση που δεν της έλειπε τίποτα. Είχε δράση, γέλιο, ήταν τέλεια! Ελπίζω να πας κι εσύ να τη δεις.

Κ. Θεοτοκάς

[...] Το πιο αστείο ήταν η σκηνή που είχε πάρει για υποκόμο έναν άλλο σερβιτόρο και πήγαν να πολεμήσουν γίγαντες, ενώ ήταν ανεμόμυλοι. [...] Ελπίζω να σε ενδιέφερε το θεατρικό έργο και να πας κι εσύ να το δεις. Εσένα ποια ήταν η πιο πρόσφατη εκδρομή που πήγες;

Α. Ηλιοπούλου

[...] Η ιστορία του έργου αφορά έναν συνταξιούχο που έχει πάθει μανία με τους ιππότες και νομίζει ότι είναι κι αυτός ιππότης. Έτσι, φτιάχνει ένα δόρυ, μια ασπίδα, παίρνει το ποδήλατό του και το κάνει άλογο! Με αυτήν την εξάρτηση, λοιπόν, αρχίζει να ψάχνει για περιπέτειες. [...] Ψάχνοντας, όμως, περιπέτειες βρίσκει μπελάδες. Εξαντλείται, ποδοπατείται από πρόβατα και μετά από αυτό επιστρέφει στην πραγματικότητα. [...]

Π. Ναρινιάν

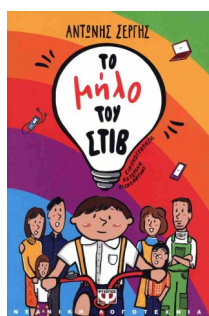
[...] Το έργο αναφέρεται σε έναν ηλικιωμένο που διαβάζει πολλές ιπποτικές ιστορίες μέχρι που στο τέλος πιστεύει πως και ο ίδιος είναι ιππότης, παίρνει πανοπλία και φεύγει να πολεμήσει το κακό. Οι συγγενείς του προσπαθούν να τον σταματήσουν, ενώ ένας άνθρωπος, ο Πάντσο τον ενθαρρύνει και ταυτόχρονα τον προστατεύει. Αυτό που μου έμεινε από την παράσταση είναι πως τους ανθρώπους που είναι ιδιότροποι ή σκέφτονται διαφορετικά δεν πρέπει να τους χλευάζουμε. Πρέπει να τους βοηθάμε και να τους ενθαρρύνουμε, ακόμη κι αν ξέρουμε πως οι ιδέες τους είναι εντελώς απίθανο να πραγματοποιηθούν. [...]

Γ. Πυρομάλλης

Δράση φιλαναγκωσίας, έρευνα και καλλιτεχνική έκφραση!

Τα Χριστούγεννα διαβάσαμε το βιβλίο «*Το μήλο του Στιβ*» του Α. Σέργη. Το βιβλίο αφορά τον St. Jobs, Αμερικανό επιχειρηματία και συνιδρυτή της Apple.

Στη συνέχεια, όλα τα πρωτότυπες εργασίες ενός ανθρώπου που σημαντικότερες μορφολογίας.

παιδιά παρουσίασαν για τη ζωή και το έργο αποτέλεσε μία από τις φέες της σύγχρονης τε-

Εξασκούμαστε στη **συγγραφή άρθρων**. Θέμα: **Η προστασία του περιβάλλοντος**.

Η αξία του φυσικού περιβάλλοντος

Εδώ και καιρό, με προβληματίζει το θέμα της μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος. Όλοι βλέπουμε πως οι άνθρωποι το μολύνουν καθημερινά. Αναρωτιούνται, άραγε, τι του προκαλούν, ποια είναι η σημασία του και πόσο μεγάλη είναι η προσφορά του;

Οι άνθρωποι δεν έχουν καταλάβει πως, αν συνεχίσουν να αδιαφορούν, η φύση θα σταματήσει να μας χαρίζει τα αγαθά της. Η φύση αποτελεί πηγή ζωής. Όλα τα δέντρα μας δίνουν οξυγόνο. [...] Επίσης, μας εξασφαλίζει πρώτες ύλες, όπως την τροφή μας. [...] Τέλος, μας προσφέρει γαλήνη, ηρεμία και ανακούφιση. Όταν κάποιος έχει ένα πρόβλημα, μπορεί να βρει στη φύση γαλήνη, ηρεμία και ξεκούραση, πηγαίνοντας μια βόλτα, τρέχοντας ή ακούγοντας μουσική.

Επομένως, η φύση είναι το σπίτι μας και οφείλουμε να την προστατεύουμε. Ας μη ξεχνάμε πως έχουμε να την κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές όσο καλύτερη μπορούμε.

Α. Ηλιοπούλου

Τα δώρα του φυσικού περιβάλλοντος

Το φυσικό περιβάλλον μάς προσφέρει πολλά απαραίτητα για τη ζωή μας. Αυτό το σημαντικό μήνυμα μου υπενθύμισαν οι στίχοι ενός τραγουδιού που ακούσαμε στην τάξη.

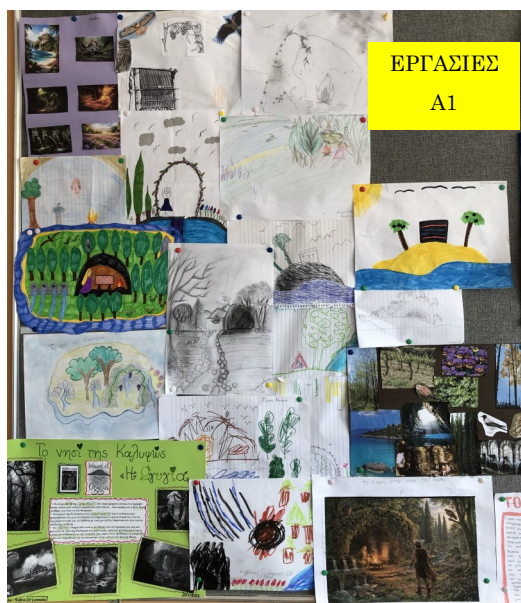
Από το περιβάλλον παίρνουμε τις πρώτες ύλες που χρειαζόμαστε για να ζήσουμε και να προδεύσουμε. [...] Επομένως, αν θέλουμε να έχουμε τα απαραίτητα για αρκετά χρόνια ακόμη, πρέπει να το φροντίσουμε. Ακόμη, μας γαληνεύει και μας ηρεμεί από τις δυσκολίες, τους προβληματισμούς και από τα δυσάρεστα συναισθήματα. [...] Χωρίς αυτό, δεν θα μπορούσαμε να αναπτυχθούμε, να δημιουργήσουμε. [...]

Το φυσικό περιβάλλον μάς προσφέρει απλόχερα τόσα κι εμείς, αντί να το ευχαριστούμε, δυστυχώς το καταστρέφουμε. Πρέπει, λοιπόν, να το σεβόμαστε και να εκτιμάμε όσα μας χαρίζει.

Μ. Λαλακίδη

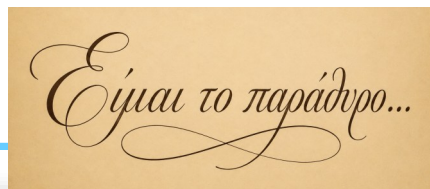
Από τη **Λογοτεχνία** στην **καλλιτεχνική δημιουργία**.

Στην Οδύσσεια διαβάσαμε πώς περιγράφει ο Όμηρος την Ωγυγία, και ζωγραφίσαμε το νησί της Καλυψώς.

Στη Λογοτεχνία διαβάσαμε τον «Βάνκα», του Α. Τσέχωφ. Δώσαμε φωνή και μορφή στην πένα και το παράθυρο που αναφέρονται στο διήγημα και μιλήσαμε για τη ζωή του μικρού ήρωα μέσα από άσκηση δημιουργικής γραφής.

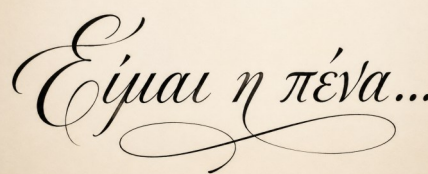
ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Α2

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Α1

Η μέρα που σηκώσαμε χέρι... από το σπίτι!

Τηλεκπαίδευση λόγω κακοκαιρίας κι εμείς καταγράφουμε τις απόψεις μας.

Χθες το βράδυ μάς ανακοινώθηκε πως θα είναι κλειστά τα σχολεία στην Αθήνα, λόγω της κακοκαιρίας. Πολλά παιδιά χάρηκαν που θα έμεναν σπίτι τους να χαλαρώσουν. [...] Κι εμένα μου άρεσε που θα είχα μια πιο χαλαρή μέρα με περισσότερο ελεύθερο χρόνο. Το μάθημα στην τηλεεκπαίδευση γίνεται κανονικά σαν να είμαστε στο σχολείο. Προτιμώ, όμως, τα διαδικτυακά μαθήματα να έχουν μικρότερη διάρκεια.

Γ. Φωτεινός

[...] Από τη μια πλευρά, η τηλεεκπαίδευση επιτρέπει να συνεχίζουμε την εκπαιδευτική διαδικασία με ασφάλεια και άνεση, χωρίς να ταλαιπωρούμαστε από τις δύσκολες καιρικές συνθήκες. Την ίδια στιγμή δεν χάνονται πολύτιμες διδακτικές ώρες. Επιπλέον, η χρήση της τεχνολογίας κάνει το μάθημα πιο σύγχρονο κι ενδιαφέρον. Ωστόσο, το σχολείο δεν είναι μόνο γνώσεις αλλά και επικοινωνία, κοινωνικοποίηση και ζωντανή συμμετοχή κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Αυτά τα στοιχεία δεν μπορούν να αντικατασταθούν πλήρως από μια οθόνη. Συμπερασματικά, πιστεύω ότι η τηλεεκπαίδευση είναι εξαιρετικά χρήσιμη σε έκτακτες περιπτώσεις. Η φυσική παρουσία του μαθητή, όμως, στον χώρο είναι ωφέλιμη κι απαραίτητη για την ουσιαστική μας μάθηση.

Υ. Καρφοπούλου Φράγκου

Όταν γίνεται τηλεεκπαίδευση, κανείς δεν καθυστερεί εξαιτίας της κίνησης στους δρόμους. Το μάθημα συνεχίζεται κανονικά. Από την άλλη, βέβαια, μπορεί να μην υπάρχει καλή σύνδεση και οι μαθητές ή ο δάσκαλος να μην ακούγονται καλά.

Ν. Σαζώνης Ντεγιάννης

[...] Από τη μία πλευρά, δεν χρειάζεται να ξυπνάνε τόσο νωρίς όσο τις μέρες που πάμε σχολείο. Από την άλλη, χάνεις την επαφή με τους συμμαθητές σου, αφού δεν μπορείς να μιλάς μαζί τους στα διαλείμματα. [...]

Μ. Μαριδάκης

Χτες, 20 Ιανουαρίου, ο περιφερειάρχης Αττικής ανακοίνωσε ότι θα γίνει τηλεκαπαίδευση σε όλα τα σχολεία, λόγω ακραίων καιρικών συνθηκών. [...] Με την τηλεκαπαίδευση χάνεται η επαφή με το περιβάλλον αλλά και το συναίσθημα. Σίγουρα, αποτελεί έναν σύγχρονο τρόπο διδασκαλίας που μπορεί να χαρακτηριστεί κι «επανάσταση», αλλά η συνεχής και πολύωρη χρήση οθονών είναι βλαβερή για τους μαθητές.

Π. Παπανικολάου

Με την τηλεκαπαίδευση δεν αγχώνεσαι για το σχολικό και δεν χρειάζεται να είσαι μακριά από το σπίτι σου. Μάλιστα, τον χειμώνα, τις μέρες που έχει πολύ κρύο είναι πολύ βολική. Ωστόσο, είναι ωραίο να πηγαίνεις σχολείο, γιατί βλέπεις από κοντά τους φίλους σου και καταλαβαίνεις καλύτερα τα μαθήματα.

Α. Δούζας

Άσκηση δημιουργικής γραφής στην Οδύσσεια. Φαντάσου πως είσαι ο Οδυσσεύς. Ποιες σκέψεις κάνεις, φεύγοντας επιτέλους από το νησί της Καλυψώς;

Μόλις με απελευθέρωσε η Καλυψώ. [...] Τώρα είμαι πια ελεύθερος να γυρίσω στην Ιθάκη. Άραγε, είναι αληθινά αυτά που μου είπε η Καλυψώ για τους θεούς;

Π. Δάνδολος

[...] Σκέφτομαι τη γυναίκα μου, τον γιο μου. Θα μπορέσω ποτέ να φτάσω στο σπίτι μου; Άραγε είναι όλοι καλά; Με ψάχνουν ή με έχουν ξεχάσει; Θέλω να γυρίσω σπίτι μου και να τα βρω όλα όπως τα άφησα.

Γ. Δημητρόπουλος

Και να που ήρθε η στιγμή να γυρίσω σπίτι μου. Θα τα καταφέρω ή οι θεοί έχουν άλλα σχέδια; [...]

Γ. Φωτεινός

Επιτέλους, είμαι ελεύθερος να επιστρέψω στην Ιθάκη. Ούτε που θυμάμαι καλά τα πρόσωπα των ανθρώπων μου. Ελπίζω να μπορέσω να πατήσω το χώμα της Ιθάκης, να ξαναδώ την πατρίδα μου.

Α. Αναγνωστάκη

Ελπίζω η γυναίκα μου να μην έχει παντρευτεί. Θέλω να δω τον γιο μου και τον σκύλο μου. Ευτυχώς που έφτασε η στιγμή να φύγω από την Καλυψώ.

Α. Αράρης

Τόσα χρόνια μετά χωρίς την Καλυψώ. Είκοσι χρόνια μετά τον τρωικό πόλεμο επιστρέφω σπίτι. Θα με θυμούνται; Θα με θέλουν ακόμα για βασιλιά τους;

Ο. Κώστας

Ζυμώσαμε και φέτος... Το πιο γλυκό ψωμί!

Με αφορμή το παραμύθι «Το πιο γλυκό ψωμί» που μελετήσαμε στο μάθημα της Λογοτεχνίας, ταξιδέψαμε στον κόσμο της παράδοσης και της δημιουργίας. Μέσα από ένα διαθεματικό μάθημα με τη Βιολογία, γνωρίσαμε τη διαδικασία της ζύμωσης και μάθαμε πώς απλά υλικά –αλεύρι, νερό, μαγιά αλλά και ΠΟΛΛΗ ΑΓΑΠΗ– μπορούν να μεταμορφωθούν στο πιο λαχταριστό ψωμί.

Γράψαμε και τα δικά μας παραμύθια για την αξία της εργασίας.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας νέος, ο Φώτης. Ο Φώτης ήταν τεμπέλης, εγωιστής, ήθελε μια ζωή με πλούτη, εξουσία, δόξα και ζήλευε όσους προόδευαν. Αρνούνταν να προσπαθήσει και πάντα έψαχνε τον εύκολο δρόμο. Μια σκοτεινή νύχτα που ο Φώτης ονειρευόταν πλούτη, εμφανίστηκε μια σκοτεινή σκιά που του έδινε τέσσερις ευχές. [...] Η πρώτη του ευχή ήταν να αποκτήσει αμέτρητο χρυσάφι, αλλά μαζί με αυτό απέκτησε ψεύτικους φίλους. Η δεύτερη ήταν να έχει εξουσία και μεταμορφώθηκε σε πολεμιστή. Όλοι, όμως, τον φοβόντουσαν αντί να τον αγαπάνε κι έτσι απομονωνόταν. [...] Ο Φώτης συνειδητοποίησε το λάθος του κι ευχήθηκε κανένας άνθρωπος να μη χρειαστεί να υποφέρει τόσο πολύ. [...]

Ι. Γιαντοίδη

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα αγόρι, ο Χρήστος. Πάντα είχε το όνειρο να γίνει κτηνίατρος. [...] Έδωσε εξετάσεις και κατάφερε να περάσει στη σχολή που ονειρευόταν. Όμως, η σχολή βρισκόταν σε άλλη πόλη και οι γονείς του που ήταν φτωχοί δεν μπορούσαν να καλύψουν τις σπουδές του. [...] Του Χρήστου πάντα του άρεσαν τα ζώα κι από μικρός ήθελε να τα βοηθάει. Έτσι, πήγε να εργαστεί εθελοντικά σε καταφύγιο ζώων της περιοχής, γιατί αυτό ήταν που του άρεσε να κάνει. [...] Στο καταφύγιο γνώρισε έναν ηλικιωμένο κύριο. Αυτός κατάλαβε την αξία του παιδιού και, μόλις άκουσε την ιστορία του, αποφάσισε να το βοηθήσει. [...] Το συνάντησε και του είπε πως του άξιζε μια υποτροφία, ώστε να μπορέσει να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα.

Α. Φραγκιά

Διήμερη εκδρομή στα Καλάβρυτα. Οι εντυπώσεις μας μέσα από μια σελίδα ημερολογίου.

[...] Την πρώτη μέρα οι καθηγητές μάς άφησαν ελεύθερους στην κεντρική πλατεία των Καλαβρύτων. [...] Ένας φίλος μου αγόρασε μια μπάλα και παίξαμε όλοι μαζί. [...] Μετά πήγαμε να φάμε σε μια πολύ ωραία ταβέρνα.

Γ. Καρναβάς

[...] Το απόγευμα πήγαμε μια βόλτα στην πλατεία και αγοράσαμε δώρα για τον εαυτό μας και τους συγγενείς μας. [...] Απ' όλη την εκδρομή θα μου μείνουν αξέχαστες οι πλάκες που κάναμε και οι ώρες που είχαμε ελεύθεροι.

Γ. Κόκκορης

[...] Την Παρασκευή επιστρέψαμε από διήμερη εκδρομή με το σχολείο στα Καλάβρυτα. Κατά τη γνώμη μου, ήταν η καλύτερη εκδρομή που έχουμε κάνει. [...] Ξυπνήσαμε νωρίς το πρωί για να φάμε πρωινό στο ξενοδοχείο. Ύστερα, πήγαμε στο μουσείο Ολοκαυτώματος και μετά επισκεφτήκαμε την ιερά μονή Αγίας Λαύρας. Φάγαμε σε μια ταβέρνα και προσπαθήσαμε να επισκεφτούμε τη μονή Μεγάλου Σπηλαιού, αλλά έβρεχε πολύ. Ήταν συνολικά μια πανέμορφη πολυήμερη εκδρομή κι ελπίζω να είναι έτσι και οι επόμενες.

Π. Δάνδολος

[...] Αυτή η εκδρομή ήταν φοβερή! Μάθαμε για τον τόπο και, το πιο σημαντικό, δημιουργήσαμε αξέχαστες αναμνήσεις. Ελπίζω την επόμενη χρονιά η εκδρομή να είναι τόσο καλή, αν όχι και καλύτερη!

Α. Κουφού

Αγαπητό ημερολόγιο,

Πριν λίγες μέρες πήγαμε με το σχολείο στα Καλάβρυτα. Ήταν πολύ ωραία! Το πρωί ξύπνησα και μπήκα στο αυτοκίνητο με προορισμό το σχολείο. Μαζευτήκαμε όλοι μπροστά από το σχολείο και μπήκαμε στο πούλμαν. [...] Παιξαμε με τους φίλους μας και κάποια στιγμή ήρθε η ώρα του ύπνου. Βέβαια, για να λέμε την αλήθεια, μείναμε αρκετή ώρα ζύπνιοι και μιλούσαμε.

Γ. Δημητρόπουλος

[...] Περίμενα με υπομονή κάθε μέρα που περνούσε την εκδρομή αυτή. [...] Τα δωμάτια ήταν τέλεια και με την καλύτερη παρέα. [...] Μετά πήγαμε για βόλτα κι αυτή ήταν η καλύτερη στιγμή.

Δ. Καλλίκης

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σου γράφω τις σκέψεις μου από την υπέροχη σχολική εκδρομή στα ιστορικά Καλάβρυτα. Πριν δυο μέρες, λοιπόν, επιστρέψαμε με τις καλύτερες αναμνήσεις. [...] Στη βόλτα το διασκεδάσαμε πολύ. Πήραμε κι αναμνηστικά για τους γονείς και τους φίλους μας. Επιστρέψαμε και γευματίσαμε στον μπουφέ του ξενοδοχείου. Ήταν όλα τόσο νόστιμα! [...]

Υ. Καρφοπούλου Φράγκου

Εξασκούμαστε στους ονοματικούς προσδιορισμούς και μιλάμε με όμορφα λόγια για τους διπλανούς μας...

Ο συμμαθητής μου, **ο Αλέξανδρος**, είναι καλός στο μπάσκετ.

Ν. Σεραϊδάρη

Το **αγαπημένο** άθλημα της **Μελίνας** είναι το βόλεϊ.

Φ. Φερούκου

Ο διπλανός μου, **ο Ορφέας**, είναι πολύ έξυπνος.

Μ. Ρέππα

Η φίλη μου, **η Μελίνα**, έχει **ωραία** μάτια.

Ο. Κώστας

Ο διπλανός μου, **ο Κωνσταντίνος**, προσέχει στο μάθημα.

Ν. Σαζώνης - Ντεγιάννης

Η Αφροδίτη, **η διπλανή μου**, είναι ευγενική.

Γ. Πυρομάλλης

Ο διπλανός μου, **ο Γιάννης**, είναι πάντα πρόθυμος να βοηθήσει.

Α. Τσιριμιάγκου

Ο Στέφανος είναι καλός στο μπάσκετ και είναι **το αγαπημένο** του άθλημα.

Ε. Μιχαλιού

Η Ιοκάστη, **η διπλανή μου**, είναι συνεργάσιμη.

Α. Ηλιοπούλου

Ο διπλανός μου, **ο Κυριάκος**, είναι **καλό** παιδί.

Γ. Φωτεινός

Επίσκεψη στο Εθνικό Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Γουλανδρή.

Οι σκέψεις μας μετά από αυτήν την επίσκεψη...

[...] Με προβληματίσε το πόσο νερό σπαταλάμε καθημερινά. Πιστεύω πως θα μπορούσαμε να μειώσουμε τη χρήση πλαστικού και να μη χρησιμοποιούμε το αυτοκίνητο για κοντινές αποστάσεις.

Κ. Πουρναράκης

[...] Με εντυπωσίασε το πόσοι τρόποι υπάρχουν για να παράγουμε ενέργεια και το πόσο έχει αυξηθεί η θερμοκρασία στη Γη με το πέρασμα του χρόνου.

Α. Αναγνωστάκη

[...] Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν πως με τις καθημερινές τους πράξεις καταστρέφουν το περιβάλλον. Πιστεύω ότι υπάρχει ακόμη περιθώριο να σώσουμε τον πλανήτη για εμάς και τις επόμενες γενιές.

Φ. Φερούκου

Επίσκεψη στο Κέντρο Ερεύνης Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου μας που συμμετείχαν στην φετινή πρώτη φάση των Λεξοπαιγνίων επισκέφτηκαν το Κέντρο Ερεύνης Νεοελληνικών Διαλέκτων και Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών. Εκεί είχαν την τύχη να ξεναγηθούν από τις κύριες Ι. Μανωλέσσου (Ερευνήτρια Α' βαθμίδας, Διευθύνουσα) και Γ. Κατσούδα (Ερευνήτρια Α' βαθμίδας) μαθαίνοντας για τον πλούτο των ελληνικών διαλέκτων και για την επιστήμη της λεξικογραφίας. Η επίσκεψη πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με τον αναπληρωτή καθηγητή Γλωσσολογίας κ. Α. Φλιάτουρα, που μας τίμησε με την παρουσία του ως μέλος της κριτικής επιτροπής στον τελικό του διαγωνισμού «Λεξοπαιγνία».

Άρθρο για τη σύγχρονη διατροφή.

Στην σύγχρονη εποχή, η διατροφή του ανθρώπου είναι διαφορετική σε σχέση με το παρελθόν. Ενώ υπάρχει μεγάλη ποικιλία τροφίμων, δεν μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα πως όλοι οι άνθρωποι τρέφονται σωστά. Αντιθέτως, υπάρχουν πολλοί παράγοντες που επηρεάζουν αρνητικά τις διατροφικές μας συνήθειες και μας ωθούν σε λιγότερο υγιεινές επιλογές. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής παίζει πολύ σημαντικό ρόλο. Οι γρήγοροι ρυθμοί, η έλλειψη χρόνου οδηγούν τους ανθρώπους στην κατανάλωση έτοιμου φαγητού και επεξεργασμένων προϊόντων. Αυτές οι επιλογές είναι συνήθως πιο εύκολες και γρήγορες, αλλά συχνά περιέχουν υψηλή ποσότητα ζάχαρης κι άλλων ανθυγιεινών συστατικών. Επιπλέον, σημαντική είναι η επίδραση των διαφημίσεων. Πολλές εταιρείες τροφίμων μέσω αυτών καταφέρνουν να επηρεάσουν τα παιδιά. Έτσι, συχνά, δημιουργούνται λάθος εντυπώσεις για το τι θεωρείται υγιεινό και τι όχι. Ακόμα, οικονομικοί παράγοντες επηρεάζουν σημαντικά τις επιλογές μας. Τα υγιεινά φαγητά συνήθως κοστίζουν περισσότερο, με αποτέλεσμα άτομα που δεν έχουν την οικονομική άνεση να τρέφονται με λιγότερο υγιεινές τροφές. Οι νέοι μπορούν να αφιερώνουν λίγο χρόνο για να προγραμματίζουν τα γεύματά τους μέσα στην βδομάδα, αποφεύγοντας έτσι το πρόχειρο φαγητό. Για παράδειγμα, μπορούν να παίρνουν από το σπίτι απλά και υγιεινά τρόφιμα, όπως φρούτα και λαχανικά. Είναι, επίσης, σημαντικό να μειώσουν την κατανάλωση προϊόντων με πολλή ζάχαρη, αλάτι και λιπαρά. Αντί για αυτά, μπορούν να επιλέγουν νερό, φυσικούς χυμούς και πιο αγνά τρόφιμα.

Ε. Μιχαλιού

Με αφορμή το κείμενο «Μανιτάρια στην πόλη» εξηγούμε αν προτιμάμε τη ζωή στο χωριό ή στην πόλη.

[...] Προσωπικά θα επέλεγα το χωριό. Το να ζεις σε ένα χωριό έχει αρκετά πλεονεκτήματα. Είσαι κοντά στη φύση κι έτσι μπορείς να περπατάς και να κάνεις βόλτες μέσα στα δέντρα. Επίσης, στα χωριά βρίσκει κανείς αγνές τροφές. Ας πούμε, στο χωριό της γιαγιάς μου ένας γνωστός μας φτιάχνει τυρί μόνος του. [...]

Π. Ναρινιάν

[...] Το ιδανικό για εμένα θα ήταν ένα μικρό σπίτι σε ένα ορεινό χωριό, εκεί που η ζωή κυλάει πιο αργά και ήρεμα. Εκεί που υπάρχει φρέσκος αέρας και φύση σε κάθε γωνιά. Εκεί που ο ένας γνωρίζει τον άλλον, που ο κόσμος δεν είναι αποξενωμένος. Μακριά από τη βαβούρα, τα καυσαέρια, την υπερκατανάλωση και τους μεγάλους δρόμους.

Ε. Κουβαρά

[...] Η πόλη είναι πολύ πιο βολική για το πρόγραμμά μου και όσα θέλω να κάνω. Επίσης, στην πόλη υπάρχουν παντού νοσοκομεία και κέντρα υγείας.

Σ. Κύρος

Στην πόλη υπάρχουν περισσότερα καταστήματα, εστιατόρια, κινηματογράφοι, ποδηλατόδρομοι και μεγαλύτεροι δρόμοι. Για αυτούς τους λόγους, θα προτιμούσα να μένω σε πόλη.

Μ. Ζαχαριουδάκης

[...] Το χωριό έχει καθαρό αέρα κι, αν βρίσκεται κοντά στη θάλασσα, είναι ακόμη καλύτερα. Η πόλη, αντίθετα, έχει πολύ καυσαέριο, βαβούρα και δεν μπορεί κανείς να χαλαρώσει εύκολα. Στην επαρχία, επίσης, βρίσκουμε φρέσκιες, αγνές πρώτες ύλες.

Κ. Θεοτοκάς

[...] Στην πόλη οι επιλογές σε μαγαζιά, σε δραστηριότητες είναι πολλές. Επίσης, υπάρχουν σύγχρονες σχολικές εγκαταστάσεις κι εύκολη πρόσβαση σε δομές υγείας. Τέλος, υπάρχουν πολλά μέσα μεταφοράς, γεγονός που διευκολύνει τις μετακινήσεις. [...]

Κ. Δήμα

[...] Στην πόλη υπάρχουν πολλές επιλογές ψυχαγωγίας, έτσι δεν πλήττεις. Ότι χρειαστείς, μπορείς να το έχεις άμεσα κι επίσης δεν παρατηρείται έλλειψη σε είδη πρώτης ανάγκης, όπως βασικά τρόφιμα.

Μ. Α. Γεωργουδάκης

Στην πόλη υπάρχουν πολλές επιλογές ψυχαγωγίας κι εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα να έχω ποιοτικό χρόνο και να λαμβάνω ανώτερη μόρφωση. Στην πόλη μπορώ να χτίσω πιο εύκολα την καριέρα μου και να καταφέρω να γίνω αυτό που ονειρεύομαι.

Π. Παπανικολάου

[...] Ένα πλεονέκτημα της ζωής στη φύση είναι ότι μπορεί κανείς να ασχοληθεί με πολλές κι εναλλακτικές δραστηριότητες, όπως πεζοπορία και αναρρίχηση. Τέλος, οι περισσότεροι που ζουν σε χωριό έχουν ένα μικρό μπουσάνι, όπου φυτεύουν τα δικά τους λαχανικά και φρούτα. Αυτά είναι πιο φρέσκα και πιο υγιεινά, χωρίς φυτοφάρμακα.

Θ. Νιβολιανίτης

[...] Το χωριό έχει πολύ λιγότερο κόσμο και φασαρία. Βρίσκεις φρέσκο αέρα και ζεις στη φύση. Η φύση σε συνδυασμό με τον φρέσκο αέρα προσφέρουν στον άνθρωπο ευχαρίστηση και χαρά. [...]

Γ. Ζαρογιάννης

[...] Ζώντας στην πόλη όλα είναι κοντά σου. Έτσι, δεν χρειάζεται να μετακινείσαι με το αυτοκίνητο, ειδικά για μικρές αποστάσεις. Τέλος, ένα θετικό της ζωής στην πόλη είναι ότι βρίσκει κανείς ευκολότερα εργασία, γιατί οι ανάγκες είναι περισσότερες.

Μ. Καβαλλιεράτος

[...] Η ζωή στο χωριό, ειδικά για ένα παιδί, είναι πιο ασφαλής. Μπορείς να βγαίνεις έξω μόνος κι ανέμελος, γιατί στα χωριά γνωρίζονται όλοι με όλους. Μακάρι να μπορούσα να ζω σε ένα χωριό!

Ε. Σκουτέρη

[...] Στην επαρχία υπάρχει περισσότερη ησυχία, λόγω της έλλειψης πολλών οχημάτων και πολύ κόσμου. Αυτό κάνει τη ζωή στην επαρχία πιο γαλήνια. Στο χωριό μπορεί να ξεφύγει κανείς από τη ρουτίνα της καθημερινότητας με δραστηριότητες στο βουνό ή στην ακρογιαλιά. [...]

Γ. Αποστολίδης

[...] Η πόλη μπορεί να γίνει ενοχλητική με τα αμάξια και τον θόρυβο, αλλά υπερσχύουν τα θετικά κατά τη γνώμη μου. Υπάρχουν πολλά θέατρα, σινεμά, πλατείες. Επίσης, υπάρχει μεγάλη ποικιλία καταστημάτων για να αγοράζουμε ό,τι χρειαζόμαστε. Τέλος, στην πόλη νιώθω ασφαλής. [...]

Ο. Ορφανίδης

Πώς να έμοιαζαν **η σχεδία του Οδυσσέα και η σπηλιά της Καλυψώς**; Η απάντηση στα έργα μας...

Με αφορμή **«Το μαύρο κύμα»** του Α. Σεπούλβεδα μιλάμε σαν γλάροι κι απευθύνουμε **το μήνυμά μας στους ανθρώπους...**

Γεια σας, άνθρωποι!

Σας στέλνω αυτό το μήνυμα για να σας ζητήσω να μη ρίχνετε πετρέλαιο στις θάλασσες, γιατί εξαιτίας του εμείς αργοπεθαίνουμε. Το πετρέλαιο φράζει τους πόρους μας και πεθαίνουμε κι από την πείνα. Δράστε γρήγορα, για να μην πεθάνουν κι άλλοι από εμάς.

Γ. Σκόρδιας

Άνθρωποι,

[...] Πολλοί φίλοι μου παγιδεύονται και πεθαίνουν εξαιτίας σας. Οι πράξεις σας δεν βλάπτουν μόνο εμάς, αλλά κι εσάς. Οι παραλίες που κολυμπάτε κάθε χρόνο μολύνονται. Τα ψάρια που εσείς τρώτε πεθαίνουν. [...] Αργά - αργά, ο πλανήτης μας χάνει το χρώμα του.

Π. Γιαπντζάκης

Αυτή η κατάσταση με τη μόλυνση των θαλασσών από το πετρέλαιο πρέπει να σταματήσει. Εξαιτίας σας, άνθρωποι, ούτε να φάμε μπορούμε ούτε να πετάξουμε. Κολλάει το πετρέλαιο πάνω μας. Προστατέψτε τις θάλασσες, ώστε να ζήσουμε εμείς οι γλάροι!

Α. Δούζας

Είμαι η Κενγκά και σας γράφω αυτό το γράμμα, μιας κι έρχεται το καλοκαίρι και πρέπει να κάνουμε όλοι μια προσπάθεια οι θάλασσες κι οι ακτές να παραμείνουν καθαρές. [...] Αν συνεχίσουν να υπάρχουν πετρελαιοκηλίδες, δεν θα πεθαίνουμε μόνο εμείς οι γλάροι αλλά και τα ψάρια που εσείς, οι άνθρωποι, τρώτε.

Μ. Μαριδάκης

Άνθρωποι,

Πόσο κακό κάνετε στις θάλασσες που τις μολύνετε και πεθαίνουν οι γλάροι και τα ψάρια! Το πετρέλαιο και τα σκουπίδια που πετάτε θα επιστρέψουν σε εσάς, τρώγοντας μολυσμένα ψάρια και κολυμπώντας σε μολυσμένα νερά.

Ν. Σαζώνης - Ντεγιάννης

Άνθρωποι,

Εξαιτίας σας έχασα ό,τι πιο σημαντικό είχα. Ήμουν μοναχοπαίδι και τώρα ζω με τη γιαγιά μου. Το παιδί της Κενγκά.

Μ. Ευαγγέλου

